

LBRIS

We know
books

RĂSĂRIT

Virginia-Gabriela Tanca

LETRAS
Promovăm autorii români

CUPRINS

Despre mine.....	5
Viața și ipostazele iubirii în poezia Virginiei-Gabriela Tanca	11
Dorința.....	13
A, B, C.....	16
Nemulțumire.....	21
De-ar fi să.....	22
Iubitul meu	25
Mi-e dor.....	28
M-aș face.....	31
Reconstrucție.....	33
Năzuința	35
Cine știe?.....	37
Aș vrea.....	39
Sărută-mă	41
Sete de iubire.....	43
Emoțiile.....	44
Simțire.....	45
Am gândurile încurcate!.....	47
Ți-aș arăta.....	49
Tu, vis frumos.....	51
Ploaia.....	52
Te vreau, mă vrei.....	53
Când ai pătruns.....	54
Cuvinte	55
În liniște.....	56
Ce singură.....	58

Chemare	59
Te rugăm	61
Visând	62
Promite-mi, iubite	63
Gânduri	66
Mulțumesc, Vântule!	67
Veșnic în Lună	68
Iluzie vie	69
Învăț să trăiesc	71
Iubirea	72
Așteptare	73
M-am adunat	75
E iarnă iar	77
Câteodată	78
Am să plâng	80
Căutare	82
Incertitudine	83
Nu vreau	84
Speranța	85
Vreau să	86
Te caut	87
Clipa	88
Extaz	89
Așteptându-te pe tine!	90
Vrere	92
Ecou surd	94
Bezna albă	97
Simțuri	99
Ninge-ne cu ploi, iubire!	101

Starea vremii	103
Un joc formidabil	105
Așteptând ploaia	108
În lipsa ta	111
Proclamație	113
Tu	115
Ardoare	117
Atinge-mă	119
Fiori	122
Femeia din tine	124
Confidențe	126
Voiaj insolit	128
Atingeri fără umbră	131
Sărutul tău	133
Dimineți fără tine	136
Zâmbet-sărut	139
Oft	141
Apologet bezmetic	144
Implăcabilul timp	147
Acalmie	149
Ecouri nocturne	151
Miroase-a verde crud, iubite!	153
Năzuința vegetală	155
Sonată	157
Rătăcire	158
Resignație	160
Deziderat	162
Variabilă	163
Tablou vivanț	165

Promisiune.....	167
Gânduri mute	169
Înmugurire.....	172
Pustiu.....	174
De ce te iubesc?	175
O clipă cu tine	178
Fir de gând	180
Anotimpul tău	182
Vibrație.....	183
Reflecție	185
Dincolo de amurg.....	186
Mottouri personale	189

Viața și ipostazele iubirii în poezia Virginiei-Gabriela Tanca

—Elena Netcu

Volumul de versuri al poetei Virginia-Gabriela Tanca, *Răsărit*, este o confesiune lirică neliniștitoare, dar mereu râvnită, oricâte îndoieli, declarații, certitudini pline de capcane, stăpânită de o nevoie imperioasă de împlinire.

Virginia-Gabriela Tanca construiește o poveste de iubire, după ce își definește starea ca fiind *"in eşantion de vise"*, se caută pe sine, așteptând cu o oarecare dezamăgire, drumul insidios al iubirii care pare a fi uneori încercată de *"dureri otrăvitoare"*.

Se pare că eul liric, înainte de a cunoaște iubirea, sfidează nepăsarea, descoperind o ipostază nesinceră a iubitului în *"sărutul perfid"*, deși își simte *"dragostea nebună"*, subliniind ideea că iubirea este o îngemănare de *"plăcere și durere"*.

Poemele de început compun profilul nestatornic al iubitului, folosind persoana a II-a, mereu neliniștit și nesigur de trăirile sale, numindu-l *"maestru meloman"*, *"nabab nebun"*... *"Valsând vrăjit prin valurile vieții"*. Suflet rebel și contradictoriu, îndrăgostitul își mărturisește iubirea *"îi zâmbește"*, apoi *"zglobiu pornești, iubitule, la mine"*.

Plină de speranțe, poeta încearcă să-l immortalizeze: *"De-ar fi să spună cerul prin care am eclozat/ că dragostea curată în noi a existat/ puterea năzuinței s-ar prinde-n poezii/ Și orele curtate cumiști ne-or ocroti"*.

Există în acest volum de poezii o nestăvilită nevoie de dăruire totală, oricâte clipe de suspin ar îndura:

"Cerșesc iubire de la tine/ Când am atîta de-mpărțit?/ Nu vreau să fii doar amăgire/ Și tind să cred că tu îmi ești sortit".

Starea de dor se multiplică obsesiv într-un poem amplu care de la început și până la sfârșit începe cu sintagma "Mi-e dor", devenită lait-motiv.

Năzuința de a iubi se exprimă prin verbul "m-aș face" în diferite variante semantice: "M-aș face înger păzitor... m-aș face foc... m-aș face sânge roșu aprins/ să-ți curg prin vene ca valul necuprins". Astfel, discursul liric devine pe alocuri o incantație, o declarație de dragoste "într-un zbor fierbinte" pentru ca împreună "pe veci s-atingem, prin timpuri nemurirea".

Există o acumulare de gesturi tandre, consfințite în anotimpuri, în aromele florilor, sub clar de lună, sub imperiul luminii.

Poeta construiește din cuvinte o iubire explicită, senzuală, în dăruire totală "topește-te cu mine"... *fiorul să-mpărțim*". Poeta râvnește o continuă primenire, trecând prin ploaie, prin speranță, prin vise, furtună, fum, prin noapte, și mai ales, printr-un lung șir de suișuri și coborâșuri "în gânduri încurcate... *rătăcite*" în starea de însingurare. "Ce noapte tristă trebuie să-ndur/ pierdută în universul Tău nebun".

Motivul curgerii ireversibile a timpului apare în multe variante semantice: "clipa dulce, timp de chin, m-am dăruit mai mult de o secundă, clipe ofilite de voluptate" sunt invocate mereu în acest univers imaginar în care iubirea cunoaște diferite trepte: speranță, îndoială, extaz și diaperare, cum este însăși viața. De altfel, poeta declară în preambulul volumului că "trăiește pe o scenă care este viața".

Cu siguranță, volumul **Răsărit** își va găsi cititorii care cred în iubire, valoarea supremă, una dintre punțile către împlinire.

Dorința

Azi parcă totu-i ofilit
 Și printre cioburi calc.
 Mi-e sufletul trudit
 Și ochii-mi plâng.
 Aștept cu dor
 O dulce sărutare
 În liniște și sper,
 Dar nu primesc nimic.

Din gândurile mele
 Iubirea nu vrea să apună.
 Elogiu vreau să-i dăm,
 Prin mângâieri și dragoste nebună
 Cu dragul meu iubit,
 În mare și sub clar de Lună.
 Să simt sărutul lui perfid,
 Aducător de pace și furtună.

În briza mării surde,
Ce trestia îndoiaie,
Sub norii plumburii,
Fierbinți și-n ploaie,
S-avem cu noi plăcerea,
Durerea și-n șuvoaie
Să curgem repede și lin,
Zburând departe-n zare.

Să prindem liniștea din aer
Pornită, ce ne-nmoaie,
Cuminiți s-atingem clipa
Simțită-n norul fin,
Suav, de soare, de culoare.
Pășesc din nou răzleț.
Niciun răspuns nu vine.
E totul gol și trist în mine.

Doar lacrima se plimbă
În voie pe obraz,
Țesând același vals
Cu inima deodată.
E trist să vezi acum
Cum ai lăsat-o, biată,
Oftând, cu saltul ei semeț,
Dureri otrăvitoare.

Și lungul ei dispreț
Te-ajunge de îndată,
Dar n-am să las nicicând
Pe fruntea-ți fofilată
Să te pătrundă-n gânduri
Pornirea desfrânată.
Și totul să zvâcnească
Cu noi mereu, acum și altădată!

29.08.2010, Bistrița

Aștept să vină înserarea,
Amurgul greu să-ntunece cărarea.
Amorul blând scrutează zarea,
Atinge dorul, desfătarea.

Balene grase, jucăușe
Blegesc pe grinduri cărăușe;
Bogate-s malurile duse,
Bagaj imens de corcodușe.

Culeg petale-nmiresmate
Cusute-n jur cu vraja ta.
Catifelate zări privesc și-aș vrea
Căldura-ți să atingă mâna mea.

Din umbre dese-n luminiș
Doresc s-alung durerea ta,
Damasc țesut ca o perdea,
Din dragostea ce-o strig, aș vrea!

Emul pribeag cu sete de iubire,
Efervescentă stare, sorb din ea.
Esență pură din petale,
Eșantion de vise, calea mea.

Fascicul de lumină, fir de stea,
Fecundă clipă, trec prin ea.
Fermecător, fervent, fluid fragil,
Fuior bogat, frapant, poate-un adult-copil?

Geambaș ce trece prin galop,
Gonind pe-aleile iubirii,
Găsesc să-nchin gardenii tropicale
Grădinilor ce-ascund neîncetat gorunii.

Hoinar pornești să cauți heruvimii,
Hrănind iubirea sufletului tău.
Hai, prinde și adună-n părul meu
Hortensii parfumate, plăcute inimii.

Imperiu infinit, iluminat de iasomie,
Impunător veșmânt, imit-o poezie,
Imagini ilustrate-n ibrișin,
Iluzii colorate, îngemănate cu iubire.

Îmbrățișarea caută cu-nflăcărare
Înfloritor obrazul cel îmbietor,
Îndrăgostit încremenești cu înfocare,
Înveșmântat și însorit ocean de boare.

Jocheu servil ce caută-n jeratic
 Jelev de jad, jertfit pe-un armăsar,
 Jupân îndestulat de jucării alese,
 Jurând credința prinsă în jurnal.

Lumina lină ce se-scurge-n lan
 Lucește și te caută prin luntri,
 La loțiunea dulce, prelinsă din livan,
 Logodna e limanul iubit de litoral.

Maestru meloman, cu mandolina har,
 Minune și magie bătute-n matostat,
 Mereu ca un magnet monumental,
 Manierat îmi dăruie dulce mazagran.

Nabab nebun ce-aprinde-o narghilea,
 Nesățios nutrind la o naiadă,
 Neputincios, nesigur, dar cu nesaț,
 Nemărginirea vrei s-o cauți prin naramz?

O zi de-ar fi să cauți prin odaie
 Olmazul scump ascuns după opaiț,
 Oftatul greu s-ar scurge în ocean,
 Oprind în orhidee o rază de alean.

Parfum de ploaie, plajă, pescăruși,
 Poem pătruns prin palmier pictat,
 Perseverent pornești cu patos la plimbare,
 Plăcerea vrei s-aduci, o cauți ne-ncetat.

Rebel pătrunzi mereu printre ruine,
 Răcoarea-o simți pierdută pe obraz,
 Râvnind poeme scrise, pierdute-n paradis,
 Recomfortant ravac gustând cu patos treaz.

Savoarea te cuprinde, începi o serenadă,
 Seducător pornești sălbatic prin savană,
 Sărut suav trimis printr-o scrisoare,
 Sorbind iubirea ce-aduce alinare.

Șirag de șoapte-mpodobind amurgul,
 Șamanilor ce-ascund în șandrama
 Șuvița scursă ce caută să stea-n
 Șezlongul șubred de-atâta piază rea.

Tărâm feeric te-așteaptă la taifas,
 Trecând în taină prin timp, ca un talaz,
 Turnând șampania prelinsă pe tabac,
 Tentantă stare, sorbind un talisman.